

Sygn. akt III RC 735/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 listopada 2021 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący sędzia Piotr Kawecki

Protokolant sekr. sądowy Anna Sosnowska

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2021 r. w Toruniu

sprawy z powództwa T. J.

przeciwko D. J.

o obniżenie alimentów

oraz z powództwa wzajemnego D. J.

przeciwko T. J.

o podwyższenie alimentów

I. obniża wysokość alimentów od T. J. na rzecz D. J. z kwoty 1000 (tysiąc) zł miesięcznie ustalonej na mocy wyroku z dnia 25 września 2013r. sprawie (...) Sądu Okręgowego w(...), do kwoty obecnie po 600 zł (sześćset złotych) miesięcznie, poczynając od dnia 23.09.2016r, płatne z góry do dnia 10-go każdego miesiąca, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w przypadku uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat,

II. oddala powództwo T. J. przeciwko D. J. w pozostałej części,

III. oddala powództwo wzajemne D. J. przeciwko T. J. w całości,

IV. nie obciąża T. J. obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz D. J.,

V. zasądza ze Skarbu Państwa na rzecz adwokata W. S. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) plus należna stawka podatku VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej T. J. z urzędu,

VI. wyrokowi w pkt I sentencji nadaje rygor natychmiastowej wykonalności,

VII. kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Toruniu.

Sygn. akt III RC 735/16

UZASADNIENIE

W dniu 23 września 2016r. T. J. złożył pozew w którym wniósł o obniżenie zasądzonych od niego, wyrokiem Sądu Okręgowego w (...) z dnia 25.09.2013r. w sprawie o sygn. akt (...), alimentów na rzecz byłej żony D. J. z kwoty 1000 zł miesięcznie do kwoty po 300 zł miesięcznie. Zdaniem powoda poprawie uległa sytuacja finansowa D. J. – po rozwodzie D. J. miała podjąć pracę w Urzędzie Miasta T. – (...) na stanowisku animatora sportu na (...) przy ul. (...) w T., a dodatkowo prowadzić działalność gospodarczą – gabinet masażu i usługi kosmetyczne. Dodatkowo w maju 2016r. pozwana miała się wprowadzić do wspólnego ich budynku firmowego zajmując jego piętro. Z tytułu zamieszkania w

tym budynku firmowym pozwana nie pokrywa żadnych kosztów eksploatacyjnych. Powód wskazał także, że dwoje ich wspólnych dzieci zamieszkuje wraz z nim, a pozwana nie partycypuje w kosztach ich utrzymania, wychowania, edukacji. T. J. wskazał, że jego sytuacja finansowa od momentu rozwodu uległa pogorszeniu – zmuszony został do zawieszenia działalności gospodarczej i podjęcia pracy, uregulować nadto musi zaległości w łącznej kwocie ok. 200.000 zł z okresu prowadzenia działalności gospodarczej – wobec Urzędu Skarbowego, ZUS – u, z tytułu leasingów.

Postanowieniem z dnia 1.12.2016r. T. J. został zwolniony od kosztów sądowych w całości (k. 14 akt), postanowieniem z dnia 10 maja 2017r. Sąd ustanowił dla niego pełnomocnika z urzędu (k. 44 v akt)

Postanowieniem z dnia 13 lutego 2017r. Sąd ustanowił dla pozwanej D. J. pełnomocnika z urzędu (k.29 akt)

W odpowiedzi na pozew D. J. wniosła o oddalenie powództwa w całości, a jednocześnie wniosła powództwo wzajemne – o podwyższenie od miesiąca maja 2017r. świadczenia alimentacyjnego z aktualnie obowiązującej kwoty 1000 zł miesięcznie do kwoty po 3000 zł miesięcznie, następnie żądanie pozwu w tym zakresie zmodyfikowała domagając się podwyższenia należnych jej alimentów do kwoty 2.000 zł miesięcznie (k. 486 akt). D. J. wskazała, że po rozwodzie stron cały majątek dorobkowy stron pozostał w dyspozycji T. J. – z majątku tego do chwili obecnej to wyłącznie on czerpie z niego korzyści, nie rozliczając się w żaden sposób z nią z otrzymywanych pożytków. D. J. wskazała, że w 2014r. złożyła w Sądzie Rejonowym w (...) wniosek o podział majątku wspólnego, którego wartość oszacowała na 11.500.100 zł, a postępowanie w tej sprawie jest w dalszym ciągu w toku. Pozwana, powódka wzajemna podniosła, że twierdzenia T. J. w zakresie jego sytuacji materialnej są nieprawdziwe, bowiem zataił on fakt osiągnięcia wysokich dochodów z prowadzonego przedsiębiorstwa oraz spółki kapitałowej oraz fałszywie przedstawił okoliczności swojej sytuacji materialnej i posiadanych obciążeń. Zdaniem D. J. powód, pozwany wzajemny prowadzi życie na bardzo wysokim poziomie, zamieszkuje w luksusowym domu w L. (która to nieruchomość podstępnie, bez jej wiedzy, została zakupiona na nazwisko ojca T. J., w trakcie trwania małżeństwa – tak, by nie mogła być zaliczona w skład majątku wspólnego), posiada wartościowy samochód, często korzysta z luksusowych wczasów i wyjazdów krajowych i zagranicznych, realizuje swoje kosztowne pasje, dokonuje drogich zakupów markowej odzieży oraz wydatkuje na własne tylko zachcianki pokaźne kwoty. D. J. wskazała, że nieprawdą jest, by dzieci stron zamieszkiwały z powodem i pozostawały na jego utrzymaniu. Dla podkreślenia postawy T. J. wskazała, że ten – wielokrotnie przed sądami i urzędami i innymi podmiotami w obrocie gospodarczym posługiwał się nieprawdziwymi danymi, w tym dokumentami, na których był nawet podrobiony jej podpis, wobec czego w prokuraturze toczy się kilka postępowań mających te kwestie wyjaśnić.

D. J. wskazała, że jej sytuacja materialna jest dramatyczna; zaprzeczyła, by prowadziła działalność gospodarczą w oparciu o gabinet masażu. D. J. wskazała, że utrzymuje się jedynie z alimentów oraz zleceń dorywczych na orliku z których uzyskuje dochód ok. (...) zł miesięcznie – wobec braku możliwości rozpoczęcia jakiegokolwiek działalności do czasu wyjaśnienia okoliczności powstania jej zadłużenia w ZUS, o którym nie miała mieć wiedzy (sprawę podrobienia wniosku o wpis do ewidencji działalności gospodarczej, a co za tym idzie – powstania zadłużenia w uiszczeniu należności publicznoprawnych, bada prokuratura). D. J. wskazała, że nie może uzyskać statusu osoby bezrobotnej, bowiem widnieje w ewidencji jako współwłaścicielka nieruchomości rolnej, która jest przedmiotem postępowania o podział majątku wspólnego.

Zdaniem D. J. istnieje rażąca dysproporcja pomiędzy jej sytuacją materialną, a sytuacją materialną T. J.. Zdaniem D. J. – podczas gdy cały majątek stron procesu pozostaje w wyłącznej dyspozycji T. J., a z którego czerpie on niepodzielne korzyści, pozbawiając ich jednocześnie jej, oczywistą jawi się konieczność wystąpienia z uzasadnionym roszczeniem o podwyższenie świadczenia alimentacyjnego.

D. J. wskazała, że wydatki związane z jej podstawowym utrzymaniem wynoszą w skali miesiąca ok. 3.050 zł i składają się nań wydatki na:

- wyżywienie – 800 zł,
- lekarstwa na (...) - 300 zł,

- wizyty u (...) – 400 zł,
- chemię gospodarczą i kosmetyki – 150 zł,
- odzież i obuwie – 250 zł,
- dojazdy – 300 zł,
- ubezpieczenie OC – 150 zł,
- opłatę za energię elektryczną w okresie grzewczym 500 zł,
- drewno opałowe – 200 zł.

Pozwana, powódka wzajemna wskazała, że mając na uwadze obniżenie się jej stopy życiowej po rozwodzie (brak środków na zaspokojenie nawet podstawowych potrzeb, wykup lekarstw, pokrycie kosztów wizyt u specjalisty i konieczność korzystania z pomocy materialnej rodziny oraz znajomych), przy równoczesnym utrzymaniu dotychczasowego komfortu życia przez T. J. – a wręcz przy polepszeniu się jego sytuacji po zawłaszczeniu w całości dochodów z majątku wspólnego stron procesu – wystąpienie z żądaniem podwyższenia alimentów, których wysokość nie uległa zmianie przez ostatnie 4 lata, jawi się jako całkowicie uprawnione.

Postanowieniem z dnia 11 września 2019 r. Sąd postanowił oddalić wniosek D. J. o udzielenie zabezpieczenia powództwa.

Postanowieniem z dnia 06 lipca 2021r. Sąd Rejonowy w (...) uchylił postanowienie z dnia 13 lutego 2017r. o ustanowieniu dla D. J. pełnomocnika z urzędu.

Sąd ustalił, co następuje:

D. J. i T. J. zawarli związek małżeński w dniu (...) r. Był to pierwszy związek małżeński obu stron. Strony nie zawierały umowy majątkowej małżeńskiej, nie toczyła się sprawa o ustanowienie rozdzielności majątkowej.

/okoliczność bezsporna, a ponadto dowód: akta sprawy (...) Sądu Okręgowego w (...)/

Wyrokiem z dnia 25 września 2013r. Sąd Okręgowy w (...) w sprawie (...) rozwiązał związek małżeński stron przez rozwód z winy T. J.. W punkcie II wyroku Sąd powierzył D. J. wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim wówczas dzieckiem stron – K. J. (1), ustalił miejsce pobytu dziecka przy matce.

Jednocześnie, w wyroku tym Sąd nałożył na obie strony obowiązek ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania małoletniego dziecka stron i tytułem udziału T. J. w tych kosztach zasądził od niego na rzecz małoletniej K. J. (1) alimenty w kwocie 2.000. zł miesięcznie, płatne - wówczas - do rąk D. J. z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat; zaś D. J. Sąd zobowiązał do ponoszenia pozostałych kosztów utrzymania i czynienia osobistych starań o wychowanie dziecka. Sąd zasądził od T. J. na rzecz D. J. kwotę 1.000 zł miesięcznie tytułem alimentów, płatnych z góry do 10-tego każdego miesiąca, poczynając od daty uprawomocnienia się wyroku, z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat. Powyższy wyrok uprawomocnił się z dniem 4.11.2013r.

/dowód: wyrok – k. 268-268v. akt sprawy (...) Sądu Okręgowego w (...)/

W czasie sprawy rozwodowej, od połowy lipca 2012 r., D. J. podjęła decyzję o wyprowadzeniu się z domu w L.. Przez pierwsze tygodnie od wyprowadzki D. J. zamieszkała w pokoju użyczonym jej przez koleżankę, a następnie wynajęła mieszkanie przy ul. (...) w T.. W okresie tym utrzymywała się z drobnych usług kosmetycznych oraz prac dorywczych, np. roznoszenia ulotek. Od 20 sierpnia 2012r. podjęła na podstawie umowy zlecenia pracę w (...)w T. jako opiekun boiska (...). Z pracy tej utrzymywała wynagrodzenie w kwocie ok. (...),-zł miesięcznie. Z prac dorywczych uzyskiwała

wynagrodzenie ok. (...), -zł miesięcznie. Ponożone przez D. J. miesięczne opłaty z tytułu najmu mieszkania w kwocie 1000 zł spowodowały, że znalazła się ona w sytuacji niedostatku. D. J. utrzymywała się wówczas z dochodów w granicach (...) zł.

W czasie orzekania w sprawie rozwodowej T. J. prowadził dwa przedsiębiorstwa, jedno pod nazwą (...), drugie (...), z o.o. w T.) było spółką z ograniczoną odpowiedzialnością, zaś T. J. był (...) tej spółki. Do majątku spółki należało 11 tirów z naczepami S., dwa duże autokary i dwa małe, chłodnia, trzy wywrotki, dwa S.. Siedziba spółki znajdowała się na ul. (...), budynek miał ponad 200 m2. Poza tym spółka posiadała 2 place opon, nieruchomości w T. i G., 11 ha ziemi w C. przekształcone na żwirownię, domek letniskowy w P. z 2 działkami (...) arowymi. Dom przy ul. (...) stanowił już wówczas własność ojca T. J..

/dowód: akta sprawy (...) Sądu Okręgowego w (...) -

przesłuchanie stron, e protokół z 25.09.2013r. od min 5

wyjaśnienia D. J. –k. 33v tych akt,

zaświadczenie – k. 114 tych akt,

deklaracja podatkowa – k. 115-119 tych akt,

rachunki – k. 121-131 tych akt,

uzasadnienie wyroku w sprawie (...) Sądu Okręgowego w (...) – k. 271-275 tych akt/

Sąd Okręgowy w (...) uznał, że obowiązek alimentacyjny T. J. wynika z treści art. 60 § 2 k.r.o. i powstał niezależnie od istnienia niedostatku po stronie D. J.. Sąd uznał, iż D. J. z chwilą rozwiązania małżeństwa znajdzie się w znacznie gorszej sytuacji majątkowej, aniżeli w okresie, kiedy strony w trakcie trwania małżeństwa były razem. Zdaniem Sądu D. J. miała bardzo trudną sytuację majątkową, zaś sytuacja T. J. była na tyle dobra, że powinien onłożyć na jej utrzymanie kwotę 1.000 zł miesięcznie. Ustalenie obowiązku alimentacyjnego T. J. wobec byłej żony w kwocie 1000 zł wraz z osiągnięciem przez D. J. dochodów w podobnej wysokości pozwolić miało jej na uregulowanie niezbędnych wydatków na mieszkanie, wyżywienie, ubranie; umożliwić zaspokojenie podstawowych potrzeb i spowodować uniezależnienie finansowe od T. J., który wykorzystywał fakt, że zajmowała się ona dziećmi i domem i była od niego finansowo zależna.

Dowód: uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego w (...) z dnia 25.09.2013r. w sprawie (...) – k. 271-275 tych akt

Obecnie sytuacja majątkowa i zarobkowa T. J. uległa pogorszeniu w stosunku do jego sytuacji w tych zakresach z daty uprawomocnienia się wyroku rozwodowego. T. J. jest zatrudniony w spółce (...) Sp. z o. o. za wynagrodzeniem (...) zł brutto ((...) zł netto) miesięcznie, w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku zarządzającego spółką. Spółka która zatrudniała pozwanego na przestrzeni lat 2011-2021 coraz gorzej funkcjonowała, zmniejszał się stopniowo tabor przewozowy – z ok. 12 aut w roku 2012 do obecnie 3 kilkudziesięcioletnich pojazdów, zmniejszyło się znacząco zatrudnienie pracowników – z kilkudziesięciu – ok. 15 do obecnie dwóch. Rachunek bankowy pełnoletniego syna stron procesu – K. J. (2) od 2012r. wykorzystywany był jako konto firmowe (...) Sp. z o.o.. Przedmiotowy rachunek był również zgłoszony do Drugiego Urzędu Skarbowego w T. jako właściwy dla (...) ((...)). Na wskazany rachunek bankowy prowadzone były operacje bankowe spółki, z tego rachunku wychodziły zapłaty za faktury VAT wystawione przez Spółkę (...). Z kart płatniczych firmy (...) Sp. z o.o. korzystali kierowcy w tej spółce, którzy nie mieli gotówki, bądź nie mieli własnego rachunku bankowego lub też mieli zajęcia egzekucyjne na własnym rachunku bankowym i nie mogli pobierać pieniędzy w celach wyjazdowych na swoje konta. W dniu 11 czerwca 2018r. T. J. zbył swe udziały w spółce (...) Sp. z o.o. w T. za łączną kwotę (...) zł. W dniu 31.12.2020r. dotychczasowy pracodawca T. J. – (...) Sp. z o.o. wypowiedział mu zawartą dnia 1.09.2012r. umowę o pracę za trzymiesięcznym okresem wypowiedzenia z powodów leżących po stronie pracodawcy – pogorszenia się jego sytuacji finansowej z powodu pandemii koronawirusa. Po

otrzymaniu wypowiedzenia umowy o pracę T. J. przebywa na zwolnieniu lekarskim. Aktualnie spółka (...) z p.o. ma nowego prezesa – Y. S. – zamieszkałego w D. na (...)

Spółka, w której pracuje T. J. ma zadłużenie na kwotę (...) zł na dzień 31 grudnia 2020r.

T. J. założył w/w spółkę wraz z D. J. w (...) Obecnie jest jej pracownikiem – choć w okresie wypowiedzenia mu umowy o pracę; nie ma udziałów w spółce.

T. J. prowadzi obecnie jednoosobową działalność gospodarczą. Na przestrzeni lat powyższa działalność gospodarcza przynosiła coraz mniejsze zyski – wiązało się to między innymi z tym, że atrakcyjne położenie zakładu wulkanizacyjnego w G. – w pobliżu trasy T. – G. straciło na atrakcyjności w związku z wybudowaniem pomiędzy tymi miastami autostrady przechodzącej już w znacznym oddaleniu od miejsca wykonywania przez T. J. działalności gospodarczej. Obecnie T. J. prowadzi działalność gospodarczą w znacznie mniejszym już zakresie niż było to w dacie rozvodu z D. J.. Podejmuje się drobnych dorywczych działalności zarobkowych, takich jak bycie kierowcą, instruktorem narciarstwa. Działalność, którą prowadzi powód – pozwany wzajemny w 2019r. przyniosła 32 000 zł strat, w 2020r. straty te – m.in. z powodu pandemii koronawirusa były jeszcze większe, podobnie było w początkach 2021r.

T. J. nie ma żadnych oszczędności, żyje na przeciętnym, znacznie niższym niż w dacie wyroku rozwodowego poziomie – użytkuje stary, (...) letni samochód marki m. zakupiony jeszcze w trakcie trwania małżeństwa z D. J.. T. J. prowadzi aktywny tryb życia – uprawia sporty – obecnie siatkówkę, koszykówkę, narciarstwo, jazdę na rowerze, pływa na desce surfingowej, uprawia żeglarstwo, niemniej na sport nie wydatkuje wysokich kwot – w sportach drużynowych składa się innymi kwotami po kilka złotych za wynajem hali, sprzęt wodny ma wieloletni, niskiej obecnie wartości – jeszcze z okresu małżeństwa, rower kupił za 3 tysiące złotych, ale było to ok. 7 lat temu, więc obecnie jego wartość wynosi ok. 300 zł.

Miesięczny koszt utrzymania T. J. wynosi ok. 3000 zł. W skład tej kwoty wchodzi: wyżywienie – ok. 800 zł, podatek od nieruchomości 167 zł na kwartał, prąd – 100 zł miesięcznie, woda – 50 zł miesięcznie, nieczystości 100 zł miesięcznie, ogrzewanie – 10 000 zł rocznie, lekarstwa – 300 zł miesięcznie, – paliwo 400 zł miesięcznie. T. J. ponosi również koszty związane z utrzymaniem nieruchomości przy ul. (...). W ich skład wchodzi – wywóz szamba – 300 zł miesięcznie, podatek – 4700 zł rocznie, ogrzewanie 800 zł w okresie grzewczym. Prąd w nieruchomości opłaca D. J..

Wyrokiem z dnia 26 lutego 2021r. w sprawie (...) Sąd Okręgowy w (...) uchylił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 7 grudnia 2020r. w sprawie (...) i umorzył postępowanie przeciwko T. J. o popełnienie przestępstw z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk; z art. 270 § 1 kk

/dowód:

umowa o pracę z dnia 01.20.2011r. – k. 172

aneks do umowy – k. k. 175

zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości wynagrodzenia – k. 174

zeznanie PIT – k. 167

obliczenie dochodu za 2016r. w ramach działalności gospodarczej pod firmą (...) – k. 168,

karta przychodów za 2017r. – k.173

wydruk KRS – k. 177-179v.

dokumentacja – k. 180-185,

zeznania świadka S. P. – k. 273-274,
zeznania świadka J. K. – k. 307v.-308
zeznania świadka M. M. – k. 377v.-378v.
zeznania świadka K. K. (1) – k. 378v.-39v.
zeznania świadka I. G. – k. 379v.-381
zeznania świadka I. P. – k. 381-383, 605,
zeznania świadka S. C. – k. 477v.-479,
zeznania świadka D. Ż. – k. 603v.-604,
zeznania świadka E. K. – k. 604-604v.,
zeznania świadka K. W. – k. 605-605v.
zeznania świadka K. J. (2) – 616v.-617v., 1183v.-1185
zeznania T. J. – k. 757v-760v., 1174-1174v.
umowa najmu lokalu przy ul. (...) – k. 765-766,
dokumentacja spółki (...) Sp. z o.o. – k. 94-159,790-814,
wypowiedzenie umowy o pracę – k. 819
dokumentacja medyczna – k. 820-839
wyrok z dnia 26 lutego 2021r. w sprawie (...) – k. 868/

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu w sprawie (...) z dnia 14 października 2020r. z powództwa małoletniego K. G. działającego przez matkę I. G. przeciwko T. J. o ustalenie ojcostwa i roszczenia z tym związane i z powództwa małoletniego K. G. działającego przez matkę I. G. przeciwko T. J. Sąd ustalił, iż T. J. jest ojcem małoletniego K. G. urodzonego dnia (...)

W punkcie V wyroku Sąd zasądził od T. J. alimenty na rzecz mał. K. J. (3) w kwocie po 500 zł miesięcznie, poczynając od dnia 28 stycznia 2019r., w punkcie VI wyroku oddalił Sąd powództwo o alimenty w pozostałej części (żądanie pozwu obejmowało pierwotnie zasądzenie kwoty 2000 zł miesięcznie tytułem alimentów na rzecz małoletniego od dnia 9.12.2018r., następnie zostało zmodyfikowane do kwoty 1000 zł miesięcznie). W punkcie III wyroku Sąd zasądził od T. J. na rzecz I. G. kwotę 2.500 zł tytułem zwrotu części kosztów związanych z ciążą i porodem oraz kosztów utrzymania w okresie porodu, w punkcie VI oddalił w pozostałej części powództwo I. G. o zwrot kosztów związanych z ciążą i porodem oraz kosztów utrzymania w okresie porodu (żądanie pozwu obejmowało zasądzenie kwoty 5000 zł tytułem zwrotu części kosztów związanych z ciążą i porodem oraz kosztów utrzymania w okresie porodu). W okresie bliższej znajomości z I. G. – w okresie lat (...) do ok. (...) - sprzed narodzin ich syna – T. J. wyjeżdżał często z I. G. do S., na narty do K. i do A., nad jeziora na motorówkę i pod żagle, był na wczasach w G., często wyjeżdżał z nią do C., wypoczywał w hotelach, pensjonatach opłacając te przyjemności także partnerce. Od czasu zajścia I. G. w ciążę i narodzin syna finansowe zaangażowanie T. J. znacząco zmalało, by w rezultacie kwestię utrzymania syna rozstrzygał tutejszy Sąd. Pozwany wyprawił w Hotelu (...) w T. obiad z okazji pierwszych urodzin małoletniego, wyprawił też przyjęcie okolicznościowe dla swojego ojca, niemniej mógł pozwolić sobie na to dzięki znajomości z właścicielem tegoż

hotelu i dzięki jego uprzejmości - znaczącym ograniczeniem kosztów tych imprez – zamykających się kwotą ok. 40 zł na osobę.

/dowód: akta sprawy (...) SR w (...):

- wyrok z dnia 14.10.2020r. – k. 181 akt,

- pozew w sprawie (...) SR w (...) – k. 3-4 akt (...) SR w (...) i k. 3-4 akt pierwotnie zarejestrowanych pod sygn. akt (...) SR w (...), sprecyzowanie k. 179 akt (...) SR w (...)

Obecnie D. J. zatrudniona jest w (...) w T.. W zakres jej obowiązków wchodzi sprzątanie terenu, pomoc przy organizacji imprez sportowych, pilnowanie czystości w szatniach i łazienkach, pracuje również jako animator ruchu. Pracuje na umowę zlecenie. Miesięcznie otrzymuje kwotę (...) zł netto pomniejszoną o kwotę 200 zł pobieraną przez komornika sądowego na poczet spłaty zobowiązań D. J..

Pozwana – powódka wzajemna ukończyła kurs masażu. Nie podjęła jednak pracy w zawodzie. Obecnie pozwana – powódka wzajemna nie ma możliwości podjęcia pracy jako masażystka, z uwagi na stan zdrowia. Nie pozwalają jej na to problemy z (...).

Wcześniej w latach 2012-2013r. D. J. podejmowała dorywcze prace zarobkowe, które polegały na sprzątanu domów, myciu okien. Pozwana – powódka wzajemna w 2013r. przez trzy miesiące pracowała na (...) przy ul. (...). Następnie pracowała na ¼ etatu w hurtowni (...). Musiała zrezygnować z pracy, z uwagi na problem zdrowotny. Następnie w okresach letnich, podejmowała pracę na (...) na P.. Nie miała podpisanej umowy. Rozliczała się z osobą, którą zastępowała. Otrzymywała ok. (...) zł na godzinę. Dorabiała do sierpnia 2020r. W skali miesiąca D. J. zarabiała w ten sposób kwotę ok. (...) zł. Wówczas przerwała pracę zarobkową, gdyż zachorowała na chorobę (...). D. J. nie podejmowała żadnego legalnego zatrudnienia, albowiem miała świadomość tego, że toczą się przeciwko niej postępowania egzekucyjne i w przypadku podjęcia zatrudnienia jej wynagrodzenie zajęte zostałoby przez komornika na poczet spłaty jej wcześniejszych zobowiązań.

D. J. mieszka obecnie sama w nieruchomości położonej w T. przy ul. (...). Jest to obiekt firmowy, nieocieplony. Pozwana – powódka wzajemna nie płaci za jego wynajem, gdyż jest współwłaścicielem nieruchomości. Płaci ona opłaty za prąd w kwocie 350-500 zł miesięcznie. W miesiącach zimowych kwota ta wynosi średnio ok. 500 zł, zaś w letnich – średnio ok. 350 zł miesięcznie. Córka K. J. (1), która około roku temu wyprowadziła się od D. J. jest obecnie studentką (...) roku w W., mieszka tam ze swoim narzeczonym. D. J. zasadniczo nie alimentuje już córki, choć odłożyła dla niej kwotę 300 zł na wypadek, gdyby T. J. nie przelał jej zasądzonych w kwocie 2.000 zł miesięcznie alimentów. D. J. ma problemy zdrowotne związane ze schorzeniami i dolegliwościami bólowymi (...) – leczy powyższe choroby i rehabilituje się głównie prywatnie – z uwagi na niedostępność tych świadczeń w ramach NFZ.

Decyzją z dnia 28 kwietnia 2014r. D. J. została wymeldowana z miejsca stałego pobytu w budynku nr (...) przy ul. (...) w L.. Nieruchomość ta jest własnością ojca T. J..

Na miesięczne koszty utrzymania i zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb D. J. składają się opłaty za: wyżywienie – ok. 800 zł miesięcznie, środki czystości – 100-150 zł miesięcznie, ogrzewanie – ok. 330 zł (4000 zł na sezon), rehabilitację – ok. 560 zł, lekarstwa – 100 zł, dojazdy do pracy 200-250 zł, odzież – ok. 200 zł, tabletki do oczyszczania szamba – 80 zł. D. J. opłaca składkę OC za samochód – 166 zł miesięcznie, opłaca podatek rolny w kwocie 285 zł rocznie oraz dzierżawę działki na R. - 250 zł rocznie. Na tę ostatnią z działek D. J. kupiła ok. 4 lat temu „mobliny” domek letniskowy za który zapłaciła ok. 400 euro.

D. J. decyzją z dnia 05 stycznia 2021r. otrzymała dopłatę z (...) w kwocie łącznej ok. (...) zł. Średnia coroczna kwota dotacji wynosi ok. (...) zł. W 2020r. D. J. otrzymała kwotę (...) zł, zaś w 2019r. – (...) zł. Dotacje te przekazywane są na konto jej znajomej, tak by komornik nie mógł zająć tych kwot na spłatę zobowiązań D. J.. D. J. ma także zaległości w

KRUS w kwocie ok. 7.000 zł, które spłaca co miesiąc kwotą 100 zł. Bieżąca składka na ubezpieczenie w KRUS wynosi 130 zł.

D. J. dzierżawi nieruchomości rolną. Pozwana-powódka wzajemna nie otrzymuje z tego innych środków finansowych poza kwotą otrzymywaną z dotacji.

D. J. nie płaciła podatków od nieruchomości w T. przy ul. (...), której jest współwłaścicielką. Urząd Miasta w T. zajął pozwanej – powódce wzajemnej kwotę 3900 zł na poczet niepłaconego podatku.

/dowód:

Zaświadczenie – k. 767

Protokół kontroli – 768-768v,

Postanowienie k. 769-769v.

Zawiadomienie – k. 770, 782-785,

Upoważnienie – k. 771-772,

Decyzja – k. 773-779,

Dokumentacja lekarska – k. 780, 876-896

Odmowa przyjęcia do szpitala – 781,

Dokumentacja fotograficzna – k. 786-789, 854,

Dokumentacja geologiczna – k. 840-851,

Zeznanie PIT – k. 852, 899-900v.,

zeznania świadka K. J. (1) – k. 226v.-228v., 615-616v.

zeznania świadka T. Ś. – k. 271v.-273,

zeznania świadka S. P. – k. 273-274,

zeznania świadka J. K. – k. 307v.-308

zeznania świadka M. M. – k. 377v.-378v.

zeznania świadka K. K. (1) – k. 378v.-39v.

zeznania świadka I. G. – k. 379v.-381

zeznania świadka I. P. – k. 381-383, 605,

zeznania świadka S. C. – k. 477v.-479,

zeznania świadka D. Ż. – k. 603v.-604,

zeznania świadka E. K. – k. 604-604v.,

zeznania świadka K. W. – k. 605-605v.

zeznania świadka K. J. (2) – 616v.-617v., 1183v.- (...)

zeznania świadka P. C. – k. 617v.-618v.

przesłuchanie D. J. – k. 869v-871, 1174v.- (...)

wyniki badania rezonansu magnetycznego – k. 876,

wyniki badania (...) – k. 877

opis badania (...) – k. 878-880,

skierowanie na zabiegi (...) – k. 881,

skierowania – k. 882-883,

historia zdrowia i choroby – k. 884-885, 888,

zaświadczenie – k. 886-887,

recepty – k. 890,

paragony i faktury – k. 889, 891-896,

umowa zlecenie – k. 901,

zaświadczenie – k. 902,

pismo od komornika sądowego – k. 903-904v./

D. J. jest posiadaczem samochodu T. (...) – zakupionego jeszcze w trakcie trwania małżeństwa. Oplaca OC związane z utrzymaniem samochodu.

D. J. nie użytkuje go ze względu na trudną sytuację finansową – brak pieniędzy na zakup paliwa do tego „paliwożernego pojazdu” i awarię. Pozostały pojazd, którego współwłaścicielami są strony jest w posiadaniu T. J..

/dowód: oświadczenie – k. 1195/

Obecnie w Sądzie Rejonowym w (...) w (...) Wydziale (...) toczy się sprawa z wniosku D. J. z udziałem T. J. o podział majątku wspólnego, zarejestrowana pod sygn. (...).

W skład majątku wspólnego stron wchodzi dom na ul. (...), gdzie obecnie D. J. mieszka, zaś T. J. pracuje. Strony są współwłaścicielami nieruchomości przy ul. (...). Wynajmują pomieszczenie oraz plac spółce (...) Sp. z o.o.

Ponadto w skład wspólnego majątku wchodzi gospodarstwo rolne w C., z którego obecnie D. J. otrzymuje korzyści majątkowe- w postaci dopłat unijnych. Nieruchomość ta ma (...) hektarów, w tym (...) hektar lasu.

Ponadto kwestią sporną pomiędzy stronami stanowi własność domu letniskowego w P. oraz domu w L., przedmiotem sporu jest własność posiadanych w trakcie małżeństwa pojazdów

/dowód: dokumenty nadesłane przez wydział cywilny SR w (...) w sprawie (...)– k. 1195-1276/

Sąd zważył, co następuje:

Przedstawiony stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz aktach sprawy (...) i (...) Sądu Rejonowego w Toruniu, w aktach (...) Sądu Okręgowego w (...) oraz dokumenty nadesłane przez Wydział Cywilny SR W Toruniu w sprawie (...) a także zeznań świadków oraz przesłuchania stron.

Sąd przyjął za wiarygodne dowody w postaci dokumentów złożonych przez strony do akt sprawy, albowiem nie było podstaw do ich podważenia. Strony w większości również nie kwestionowały ich wiarygodności i autentyczności.

Zgodnie z art. 230 kpc uznano za bezsporne okoliczności faktyczne zawarte w pozwie, pismach procesowych złożonych w sprawie, którym strona przeciwna nie zaprzeczyła, gdyż nie budziły wątpliwości co do zgodności z prawdziwym stanem rzeczy i znalazły, w odpowiednim zakresie, potwierdzenie w pozostałym materiale procesowym.

Sąd co do zasady dał wiarę zeznaniom świadków K. J. (1), T. Ś., S. P., J. K., M. M., K. K. (1), I. G., I. P., S. C., D. Ż., E. K., K. W., K. J. (2) jednak zeznania tych świadków były bardzo ogólnikowe i odnosiły się jedynie najogólniej – w przypadku D. J. do wskazania poziomu jej życia, zakresu usprawiedliwionych potrzeb i struktury wydatków, stanu zdrowia i zatrudnienia, w przypadku zaś T. J. – do wskazania jego poziomu i stylu życia, istotniejszych składników majątkowych, wykonywanej faktycznie fizycznej pracy, koniunktury na rynku i funkcjonowania spółki (...) Sp. z o.o. w T. i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej. Jednak ani zawnioskowani przez D. J. świadkowie, w szczególności nawet najbliżsi członkowie rodziny – K. i K. J. (2), ani świadkowie powoływani przez T. J. – z racji sposobu świadczenia pracy przez T. J. i struktury właścicielskiej spółki (...) Sp. z o.o. w T. nie orientowali się zbytnio i nie potrafili wskazać jakie faktycznie funkcje pełni T. J. w tej spółce, ani też jakie dochody uzyskuje. Sąd miał na uwadze, że świadkowie byli związani ze stronami postępowania i starali się przedstawić punkt widzenia jak najbardziej korzystny dla bliskiej dla nich strony procesu – stąd też do oceny zeznań w zasadzie wszystkich zawnioskowanych świadków Sąd podchodził z dużą ostrożnością. Sąd nie miał jednak podstaw, aby nie nadawać zeznaniom świadków waloru wiarygodności co do pewnych, bardzo jednak ogólnych okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy – mając jednak na uwadze także emocjonalne podejście niektórych z nich do sprawy.

W ocenie Sądu zeznania T. J. i D. J. co do ich własnej sytuacji materialnej, co do zasady, należało uznać za wiarygodne, gdyż były one logiczne, rzeczowe i wewnętrznie spójne, a ponadto zgadzały się one z dowodami w postaci dokumentów złożonych przez strony do akt sprawy oraz zeznaniami świadków. Sąd miał na uwadze, że strony starały się w sposób jak najbardziej dla siebie korzystny przedstawić okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

T. J. wniósł pozew przeciwko swojej byłej żonie D. J. o obniżenie zasądzonych od niego, wyrokiem Sądu Okręgowego w (...)z dnia 25.09.2013r. w sprawie o sygn. akt (...), alimentów na rzecz byłej żony D. J. z kwoty 1000 zł miesięcznie do kwoty po 300 zł miesięcznie.

Powoływał się przy tym na okoliczność, że od momentu rozvodu jego sytuacja majątkowa i zarobkowa uległy pogorszeniu wskazując jednocześnie, że sytuacja materialna D. J. uległa zdecydowanej poprawie – choćby z faktu, iż nie musi wynajmować już dla siebie i małoletniej córki mieszkania, że podjęła zatrudnienie, że nie alimentuje już córki, że otrzymuje corocznie kwotę dofinansowania do posiadanej ziemi rolnej, że prowadzi prywatną działalność gospodarczą - gabinet masażu i usługi kosmetyczne, że wydzierżawiła działkę pracowniczą i zakupiła przenośny dom letniskowy.

W odpowiedzi na pozew D. J. wniosła o oddalenie powództwa w całości, a jednocześnie wniosła powództwo wzajemne – o podwyższenie od miesiąca maja 2017r. świadczenia alimentacyjnego z aktualnie obowiązującej kwoty 1000 zł miesięcznie do kwoty 2000 zł miesięcznie. D. J. wskazała, że po rozwodzie stron cały majątek dorobkowy stron pozostał w dyspozycji T. J. – z majątku tego do chwili obecnej to wyłącznie on czerpie z tego korzyści, nie rozliczając się w żaden sposób z nią z otrzymywanych pożytków. D. J. wskazała, że w 2014r. złożyła w Sądzie Rejonowym w (...) wniosek o podział majątku wspólnego, którego wartość oszacowała na 11.500.100 zł, a postępowanie w tej sprawie jest w toku. Pozwana, powódka wzajemna podniosła, że twierdzenia T. J. w zakresie jego sytuacji materialnej są nieprawdziwe, bowiem zataił on fakt osiągnięcia wysokich dochodów z prowadzonego przedsiębiorstwa oraz spółki

kapitałowej oraz fałszywie przedstawił okoliczności swego zatrudnienia i wykonywanej funkcji w spółce (...) Sp. z o.o., swojej sytuacji materialnej i posiadanych obciążeń finansowych.

Odnosząc się do żądań stron wskazać należy, że zgodnie z treścią przepisu art. 60 § 2 kro przesłanką obowiązku alimentacyjnego pomiędzy rozwiedzionymi małżonkami, z których jeden został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia, jest istotne pogorszenie sytuacji materialnej drugiego małżonka w związku z orzeczonym rozwodem. Wówczas na żądanie małżonka niewinnego Sąd może orzec, że małżonek wyłącznie winny jest obowiązany w odpowiednim zakresie przyczyniać się do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego. Przesłanką obowiązku alimentacyjnego nie jest w tym przypadku niedostatek uprawnionego.

W przedmiotowej sprawie bezspornym pozostawał fakt, że strony zawarły związek małżeński, który następnie na mocy prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w (...) z dnia 25 września 2013r. w sprawie o sygn. akt (...) został rozwiązany przez rozwód z winy T. J. oraz, że w orzeczeniu tym zasądzono od T. J. na rzecz D. J. alimenty w kwocie 1000 zł miesięcznie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przy orzekaniu w tym przedmiocie Sąd bierze więc pod uwagę czy do takiej zmiany rzeczywiście doszło. Natomiast zakres świadczeń alimentacyjnych zależy w myśl art. 135 § 1 kro od dwóch przesłanek: usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Przez zmianę stosunków, o której mowa w art. 138 kro, rozumie się istotne zwiększenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub istotne zmniejszenie się możliwości zaspokajania się własnymi siłami (por. Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz pod red. K. Piaseckiego, Warszawa 2006).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, w ocenie Sądu doszło do zmiany stosunków określonej w art. 138 kro, które uzasadniałyby obniżenie alimentów z kwoty po 1000 zł miesięcznie do kwoty po 600 zł miesięcznie.

Obecnie T. J. jest zatrudniony w spółce (...) Sp. z o.o. za wynagrodzeniem (...) zł brutto ((...) zł netto) miesięcznie, znajduje się w okresie wypowiedzenia umowy o pracę, przebywa na zwolnieniu lekarskim. Prowadzona zaś działalność gospodarcza powoda nie przynosi dochodów, obecnie – z powodu wybudowania autostrady łączącej G. z T. – już tylko z tego powodu działalność ta przynosi mniejsze przychody w porównaniu z przynoszącymi w dacie wyroku rozwodowego pomiędzy stronami, dodatkowo – z racji obostrzeń sanitarnych i pandemii koronawirusa stała się działalnością – pomimo podejmowanych działań T. J., by temu zapobiec, generującą wysokie straty.

Ponadto wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu w sprawie (...) z dnia 14 października 2020r. Sąd ustalił, iż T. J. jest ojcem małoletniego K. G.. W punkcie V wyroku zasądził od T. J. alimenty na rzecz mał. K. J. (3) w kwocie po 500 zł miesięcznie, poczynając od dnia 28 stycznia 2018r. Kwota w/w alimentów dodatkowo obciąża powoda-pozwanego wzajemnego zmniejszając jego możliwości alimentacji D. J.. W ocenie Sądu T. J. nie wykazał, by sytuacja materialna D. J. znacząco się poprawiła z tytułu prowadzonej działalności w zakresie usług kosmetycznych czy masażu, bynajmniej nie wykazał kwot lub skali dochodów jakie D. J. miałyby z tego tytułu uzyskiwać, Sąd dała zaś wiarę tej części zeznań D. J. w których wskazywała, iż działalność tę prowadziła jedynie krótko po rozwodzie, a obecnie z racji schorzeń i przytyków, iż jest do działalności o charakterze (...) – działalności tej zaprzestała.

Obecnie D. J. zatrudniona jest w (...) w T., pracuje na umowę zlecenie. Miesięcznie otrzymuje kwotę (...) zł netto pomniejszoną o kwotę 200 zł zajęcia komorniczego. Aktualnie D. J. mieszka w nieruchomości położonej przy ul. (...). Pozwana – powódka wzajemna nie płaci za jego wynajem, gdyż jest współwłaścicielem nieruchomości, ponosi jedynie opłaty eksploatacyjne, które i tak ponosić by musiała zamieszkując nawet w wynajmowanym wcześniej lokalu. Ponadto pozwana- powódka wzajemna otrzymuje dopłaty z (...) w kwocie łącznej ok. (...) zł rocznie – dysponuje dodatkowym dochodem po przeliczeniu na ilość miesięcy wynoszącym ok.(...) zł netto miesięcznie. D. J. dzierżawi nieruchomość rolną, jednak nie otrzymuje z tego tytułu innych środków finansowych poza kwotą otrzymywaną z dotacji. Wcześniej to T. J. za w/w dzierżawę nieruchomości otrzymywał kwotę ok. (...) zł rocznie oraz dodatkowo

kwotę z dotacji. D. J. przystała na otrzymywanie wyłącznie kwoty dotacji, gdyż znajdowała się w trudnej sytuacji majątkowej, niemniej sama przyznała, że ma potencjalną możliwość – własnym staraniem – otrzymywania – oprócz dotacji czynszu dzierżawnego, który nawet otrzymywany w kwocie mniejszej niż uzyskiwana niegdyś przez T. J. – i tak poprawiłby jej sytuację materialną. Uwadze Sądu nie umknęła i ta okoliczność, że wskazywanym przez świadków – K. J. (1), T. Ś. i samą D. J. powodem nie podejmowania dotychczas legalnego zatrudnienia była obawa przed zajęciem części otrzymywanego wynagrodzenia przez komornika sądowego na spłatę jej zobowiązań. W ocenie Sądu okoliczność ta świadczy o tym, że D. J. nie czyniła odpowiednich starań o zdobycie – już znacznie wcześniej zatrudnienia pozwalającego jej na uzyskiwanie dochodów przynajmniej na poziomie płacy minimalnej wynoszącej obecnie 2061,67 zł netto miesięcznie. Sytuacja materialna D. J. zmieniła się na jej korzyść także i w tym względzie, że nie alimentuje już obecnie dorosłej córki K. J. (1), a obecnie obowiązek ten spoczywa już wyłącznie na T. J.. W ocenie Sądu, D. J. nie wykazała także, by zakres możliwości zarobkowych i majątkowych T. J. zmienił się od ostatniego rozstrzygnięcia w zakresie alimentów na jego korzyść na tyle, że uzasadnionym byłoby podwyższenie należnych jej alimentów lub nie byłoby podstaw do ich zmniejszenia. Skala prowadzonej działalności gospodarczej przez T. J. i jej dochodowość uległa od 2013r. znacznemu zmniejszeniu, T. J. wykazał zaś dokumentami, iż działalność ta faktycznie przestała być obecnie opłacalną. Zgromadzony materiał dowodowy nie potwierdził tego, by T. J. prowadzić miał obecnie życie na bardzo wysokim poziomie, posiadać wartościowy samochód, często korzystać z luksusowych wczasów i wyjazdów krajowych i zagranicznych, realizować swe kosztowne pasje, żyć w luksusowym domu (będącym jego własnością). Część z powyższych zarzutów przeciwko pozwanemu znajduje wprawdzie odzwierciedlenie w ustaleniach stanu faktycznego, jednakże dotyczą one okresu bliższej znajomości T. J. z I. G. i dotyczą okresu do poczęcia małoletniego syna T. K. J.. W ocenie Sądu D. J. nie wykazała również faktu, by T. J. dopuścił się występku firmanctwa, by w celu zatajenia prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek lub rzeczywistych rozmiarów tej działalności, posługiwać się miał imieniem i nazwiskiem, nazwą lub firmą innego podmiotu. Sąd przyjął, iż D. J. nie jest osobą w pełni zdrową, że przeszła leczenie (...), że cierpi na (...), (...), (...) – jednak w ocenie Sądu schorzenia te nie dyskwalifikują jej z możliwości wykonywania pracy i uzyskiwania zarobków. Najlepszym tego dowodem jest fakt, iż D. J. obecnie pracuje i osiąga dochody niewiele tylko niższe niż minimalna płaca krajowa. Słusznie zdaniem Sądu wskazał T. J., iż o zdolności pozwanej – powódki wzajemnej do pracy zarobkowej (możliwości wykonywania przez nią pracy winien orzec lekarz orzecznik ZUS, nie zaś „zwykły” lekarz czy nawet biegli lekarze, albowiem ci uprawnieni byłiby do orzekania czy opiniowania o stanie jej zdrowia. W sytuacji zatrudnienia D. J. – jej choroba bądź choroby na które się powołuje byłyby jedynie podstawą do wystawienia zwolnienia lekarskiego od pracy.

W ocenie Sądu, doszło zatem do istotnego zmniejszenia się możliwości zarobkowych i majątkowych T. J.. Nie może ująć uwadze Sądu, że możliwości te uległy jedynie zmniejszeniu, jednak nie ustały całkowicie i nie do poziomu, który uzasadniałby obniżenie alimentów do żądanej przez T. J. kwoty. Powód obecnie uzyskuje jeszcze dochód choćby z tytułu zatrudnienia w oparciu o umowę o pracę, ma możliwość podjęcia na nowo zatrudnienia, nie jest bowiem niezdolny do pracy. Zarządzając przez lata spółką (...), prowadząc własną działalność gospodarczą T. J. z całą pewnością zdobył doświadczenie zawodowe pozwalające na znalezienie zatrudnienia pozwalającego mu na własne utrzymanie, opłacanie dotychczasowych zobowiązań alimentacyjnych wobec córki, małoletniego syna i D. J. na poziomie obecnie ustalonym. Prowadzenie działalności gospodarczej wiąże się z ryzykiem jej prowadzenia, w sytuacji gdy działalność ta od dłuższego już czasu generuje straty, należy rozważyć możliwość jej zawieszenia czy zamknięcia, tak by nie popaść w spiralę długów. Zdaniem Sądu T. J. ma zatem możliwości do dalszego alimentowania byłej żony, jednak obecnie w mniejszym niż poprzednio zakresie. W ocenie Sądu argumenty obu stron, iż zmuszone są obecnie do spłaty zaległych zobowiązań publicznoprawnych nie są przekonujące – obowiązek bowiem ich regulowania wynika li tylko z dotychczasowych zaniedbań w ich realizacji. W ocenie Sądu D. J. nie wykazała zaś, by ciężące na niej zobowiązania powstały z zawinienia T. J..

Sąd miał również na uwadze, iż sytuacja pozwanej-powódki wzajemnej uległa zmianom, jednak w dalszym ciągu wyczerpuje ona przesłanki określone w art. 60 § 2 kro. D. J. jest osobą zdolną do pracy. Podjęła zatrudnienie i obecnie otrzymuje dochód w kwocie po (...) zł netto miesięcznie. Ponadto może otrzymywać większy dochód tytułem dzierżawy nieruchomości rolnej. Obecnie ziemię tę dzierżawi, jednak pobiera tylko świadczenia pieniężne z dotacji przyznanej na w/w nieruchomość. D. J. wskazując, iż czyniła nakłady na dom w L. ma możliwość wytoczenia powództwa przeciwko

jego właścicielowi o zwrot tych nakładów, uprawnionym zdaje się także wystąpienie z żądaniem do współposiadania wszystkich składników majątku wchodzącego niegdyś w skład majątku wspólnego stron, a mających być obecnie w wyłącznym posiadaniu T. J.. Faktem jest, iż obecnie nie ponosi kosztów związanych z opłatą czynszu za mieszkanie, ponieważ zamieszkuje ona w nieruchomości przy ul. (...), której to jest współwłaścicielem. D. J. ponosi obecnie wyłącznie koszty związane z opłatami za prąd.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd uznał, iż zachodzą przesłanki do obniżenia świadczenia alimentacyjnego zasądzonego wyrokiem z dnia 25 września 2013r. Sąd Okręgowy w (...) w sprawie (...) od T. J. na rzecz D. J. w kwocie po 1.000 zł miesięcznie tytułem alimentów. W ocenie Sądu obciążenie powoda-pozwanego wzajemnego kwotą po 600 zł miesięcznie na rzecz pozwanej-powódki wzajemnej jest kwotą adekwatną do usprawiedliwionych potrzeb uprawnionej i leżąca w granicach możliwości zarobkowych i majątkowych T. J..

Mając powyższe na uwadze, Sąd w punkcie I sentencji wyroku obniżył z dniem 23 września 2016r., tj. z dniem wniesienia pozwu, rentę alimentacyjną powoda-pozwanego wzajemnego na rzecz D. J. z kwoty po 1000 zł miesięcznie do kwoty po 600 zł miesięcznie, na podstawie art. 138 kro.

Sąd w punkcie II sentencji wyroku oddalił powództwo T. J. przeciwko D. J. w pozostałej części jako niezasadne, podobnie jak w punkcie III sentencji wyroku oddalił powództwo D. J. przeciwko T. J. w całości jako niezasadne, na podstawie art. 138 kro a contrario.

W punkcie IV sentencji wyroku Sąd nie obciążył T. J. obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz D. J. w oparciu o art. 102 kpc

Sąd podzielił poglądy doktryny wskazujące, że:

„Jeżeli sąd w wyroku końcowym orzeka zarówno o powództwie głównym, jak i powództwie wzajemnym, to winien wydać jedno rozstrzygnięcie o kosztach procesu obejmujące obydwa powództwa.”

(Andrzej Baczyński [w:] „Koszty postępowań sądowych. Komentarz”, Sądowe Komentarze Tematyczne pod redakcją Jacka Ignaczewskiego, Wydawnictwo C.H.Beck, Warszawa 2008, str. 228)

„(...) rozstrzygnięcia o powództwie wzajemnym, jednak stawki wynagrodzenia pełnomocnika powinny zostać określone na podstawie łącznej wartości przedmiotu sprawy, chyba że sprawy te dotyczą roszczeń, co do których nie jest możliwe zliczenie, np. z jednej strony jest żądanie uchylenia uchwały (gdzie wynagrodzenie pełnomocnika zostało określone w wysokości stałej bez względu na przedmiot uchwały), a z drugiej - żądanie zasądzenia świadczenia.” (Małgorzata Manowska, Anna Rafalska „Koszty procesu i koszty sądowe w postępowaniu cywilnym”, Wydawnictwo Wolters Kluwer, Warszawa 2017, str. 25)

„w przypadku, gdy adwokat zastępuje stronę w sprawie, w której jedna ze stron wytacza powództwo wzajemne, należy mu się jedno łączne wynagrodzenie. W sprawach majątkowych podstawą obliczenia zasadniczego wynagrodzenia adwokackiego w takim przypadku jest wartość przedmiotu sporu, obliczona dla powództwa głównego i wzajemnego łącznie.

(orzeczenie SN z dnia 25 lipca 1953 r., II C 609/53, OSNCK 1954, nr 3, poz. 61)” (Edyta Gąpska „Koszty postępowania cywilnego. Komentarz”, Wydawnictwo Wolters Kluwer, Warszawa 2013, str. 152)

W związku z powyższym, w punkcie V wyroku Sąd zasądził od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Toruniu na rzecz adwokata W. S. kwotę 180 zł plus stawka podatku VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej T. J. z urzędu. Wynagrodzenie pełnomocnika z urzędu w tym procesie przyznano adw. W. S. na podstawie § 10 ust. 1 pkt 9 w zw. z § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U.

poz. 1801) z uwzględnieniem wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 kwietnia 2020 r. (SK 66/19, Dz.U. z 2020 r. poz. 769).

Rygor natychmiastowej wykonalności w zakresie alimentów został nadany wyrokowi z urzędu na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc, o czym orzeczono w punkcie VI sentencji.